

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Toma Nadejda

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în cadrul Procuraturii de circumscriptie Cahul, Tomița Mihail, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 16 mai 2017, în cauza penală privind-l pe

Colioglo Vladislav Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în s. Xxxxx, str. Xxxx nr. Xxxx, r-nul Xxxxx, Xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 27.01.2016 – 01.02.2017 (prima instanță);
2. 03.03.2017 – 16.05.2017 (instanța de apel);
3. 30.08.2017 – 29.11.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 01 februarie 2017, cauza penală fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, procesul penal în privința lui Colioglo Vladislav pe învinuirea în baza art. 149 alin. (1), 157 Cod penal a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că la 28 august 2015, aproximativ orele 19:00, Colioglo Vladislav, aflându-se în componența grupului de motocicliști, în timp ce realizau o prezentare demonstrativă pe str. Lenin, s. Copceac, r-nul Ceadâr-Lunga, în legătură cu sărbătoarea hramului localității, conducând motocicleta sportivă de model „Kawasaki”, în timpul manifestării a pierdut controlul motocicletei, a căzut din scaunul acesteia, fapt ce a condus la coliziunea cu motocicleta de model „Yamaha”, cu număr de înmatriculare „Xxxxx”, condusă de Croitor Vasile, și a provocat incendierea motocicletei de model „Kawasaki”, după care motocicleta cuprinsă de flăcări s-a izbit în spectatori aflați la marginea carosabilului, în urma acestei lovituri Curdova Ecaterina a suferit vătămări corporale

de gravitate ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată, în formă de arsuri termice de gr. I-II a ambelor gambe, produse prin acțiune cu agent termic înalt, Curdova Anastasia a suferit vătămări corporale de gravitate ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată, în formă de arsuri termice de gr. I-II pe 10% din suprafața obrazului, membrului superior, inferior stâng, Croitor Vasile a suferit vătămare corporală medie cu dereglarea sănătății de lungă durată, în formă de fractură a osului radial pe stânga; Ciorbadji Valentina a suferit vătămare corporală medie cu dereglarea sănătății de lungă durată, în formă de fractură a coastei 9-10 de stânga, pe linia axilar posterior; lui Copușciu Anatolie i-au fost cauzate vătămări corporale de gravitate medie cu dereglarea sănătății de lungă durată, în formă de arsuri termice de gr. I-II-III, a obrazului, membrelor superioare, inferioare pe o suprafață de 25%, lui Iusumbeli Liubovi i-au fost cauzate vătămări corporale de gravitate medie cu dereglarea sănătății de lungă durată, în formă de fractură intra-articulară așchiată tuberozității laterale epifizei proximale a osului tibial pe stânga, fractură liniară a patelului pe stânga, lui Belova Irina i-au fost cauzate vătămări corporale de gravitate medie cu dereglare sănătății de lungă durată, în formă de arsuri termice de gr. II-III a antebrațului, gambei piciorului stâng și gambei drepte pe o suprafață de aproximativ 8 %, lui Topal Grigorii i-a fost cauzată vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață, în formă de traumă cranio-cerebrală închisă, contuzie cerebrală de gradul I, fractură așchiată a osului parieto-occipital pe dreapta.

Tot el, Colioglo Vladislav, în aceeași zi, aflându-se în componența grupului de motocicliști, în timp ce realizau o prezentare demonstrativă pe str. Lenin, s. Copceac, r-nul Ceadâr-Lunga, în legătură cu sărbătoarea hramului localității, conducând motocicleta sportivă de model „Kawasaki”, în timpul manifestării a pierdut controlul asupra motocicletei, a căzut din scaunul acesteia, fapt ce a condus la coliziune cu motocicleta de model „Yamaha”, cu număr de înmatriculare „XXXXX”, condusă de Croitor Vasile, și a provocat incendierea motocicletei de model „Kawasaki”, după care motocicleta cuprinsă de flăcări s-a izbit în spectatorii aflați la marginea carosabilului, în urma acestei lovituri lui Chior Maria i-a fost cauzată vătămare corporală gravă sub formă de fracturi închise ale membrelor inferioare, complicate cu emolia tisulară a măduvei osoase și dezvoltarea ulterioară a sindromului coagulării intravasculare diseminate, fracturi închise ale ambelor coapse, în urma cărora a survenit decesul.

Acțiunile inculpatului Colioglo Vladislav au fost încadrate în baza:

- art. 149 alin. (1) Cod penal, lipsirea de viață din imprudență;
- art. 157 Cod penal, vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Colioglo Vladislav să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 149 alin. (1), 157

Cod penal, și conform art. 364¹ Cod de procedură penală, să-i fie aplicată pedeapsa în baza:

- art. 149 alin. (1) Cod penal – 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis;

- art. 157 Cod penal – 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Potrivit art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Colioglo Vladislav să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 1 an 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Să fie dispusă încasarea din contul lui Colioglo Vladislav în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, suma de 11362,95 lei, suportate în legătură cu tratamentul victimelor Chior M. I., Ciorbadji V. D., Curdova E. V., Curdova A.V..

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că:

- conform art. 109 Cod penal, art. 276 Cod de procedură penală, „*împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă*”, împăcarea este personală între victimă și bănuț, învinuit, inculpatul;

- victima Belova I., nu s-a prezentat nici la o ședință de judecată, aflându-se în afara țării, prin urmare cererea acesteia privind încetarea procesului penal în privința lui Colioglo Vladislav, în legătură cu împăcarea părților, parvenită prin intermediul oficiului poștal, nu demonstrează faptul că cererea respectivă a fost întocmită anume de victimă, această cerere nu a fost întocmită și autenticată conform legislației în vigoare;

- prima instanță eronat a încetat procesul penal intentat în privința lui Colioglo Vladislav pe art. 149 Cod penal, în baza cererii succesorului părții vătămate Chior M.- Caracet E., or prevederile art. 81 Cod de procedură penală, nu reglementează dreptul succesorului părții vătămate de a se împăca cu inculpatul, mai mult, conform art. 109 alin. (3) Cod penal și art. 276 alin. (6) Cod penal, pentru persoanele incapabile, împăcarea se poate face numai de reprezentanții lor legali;

- persoanele cu capacitate de exercițiu limitată se pot împăca cu încuviințarea reprezentanților lor legali, însă împăcarea nu se poate face de către succesorul părții vătămate care la caz reprezintă persoana decedată.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 16 mai 2017, a fost respins apelul declarat și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a examinat și acceptat cererea inculpatului Colioglo Vladislav privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului Colioglo Vladislav sunt stabilite și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală,

a stabilit corect starea de fapt. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate la faza urmăririi penale, care au fost corect apreciate de prima instanță prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, instanța de apel a reținut că prima instanță just a concluzionat că faptele reținute în culpa inculpatului Colioglo Vladislav au avut loc și au fost săvârșite de acesta. La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței, prima instanță corect a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 149 alin. (1), 157 Cod penal.

Instanța de apel a atestat că prima instanță a constatat și apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului Colioglo Vladislav, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și de drept material, și soluția primei instanțe este una justă și echitabilă, corespunzătoare cumulului de probe administrat în cauză.

În continuare, instanța de apel a menționat că o primă condiție pentru înlăturarea răspunderii penale în rezultatul împăcării este voința părții vătămate și a făptuitorului (bănuțului, învinuitului ori inculpatului în dependență de faza procesului penal). Inițiativa poate interveni de la oricare din aceștia.

Totodată, instanța de apel a specificat că împăcarea părților constituie un act bilateral, implicând, în mod necesar, acordul de voință al persoanei vătămate și a inculpatului. În acest sens, instanța de apel a notat că împăcarea are caracter personal și trebuie să fie definitivă, fiind necesar să conțină, în mod clar, acordul de voință al persoanelor care au hotărât să se împace. Reieșind din faptul că împăcarea constituie un drept al părții vătămate, atunci când legea îi permite, urmează să i se asigure realizarea acestui drept. Însă, având în vedere că împăcarea este „*personală*”, voința părții vătămate trebuie să fie exprimată printr-o declarație (cerere), notarial autenticată.

Instanța de apel a notat că la caz sunt prezente cererile părților vătămate, autentificate notarial, și anume: Ciorbadji Valentina, Iusiumbeli Liubovi, Copușciu Anatolie, Curdova Ecaterina, Topal Boris reprezentant legal al lui Topal Grigorii, Curdova Ecaterina reprezentant legal a lui Curdova Anastasia, Caraciot Ecaterina succesorul părții vătămate Chior Maria, în baza cărora acestea indică lipsa pretențiilor morale și materiale față de inculpatul Colioglo Vladislav, invocând împăcarea cu acesta, în legătură cu ce au solicitat încetarea procesului penal în temeiul art. 109 Cod penal (f.d. 80-86, vol. III), precum și cererea inculpatului Colioglo Vladislav din 28.06.2016, privind încetarea procesului penal în baza art. 109 Cod penal (f.d. 107, vol. III).

De asemenea, instanța de apel a indicat că în materialele cauzei se regăsește cererea părții vătămate Belova Irina, autenticată notarial, potrivit căreia Belova Irina confirmă că inculpatul Colioglo Vladislav a compensat paguba în măsură

deplină și nu are careva pretenții față de ultimul, în legătură cu ce a solicitat încetarea procesului penal în privința lui Colioglo Vladislav (f.d. 230, vol. III), totodată, fiind prezentă și cererea inculpatului Colioglo Vladislav din 16.01.2017, în baza căreia solicită încetarea procesului în temeiul împăcării cu toate părțile vătămate, conform art. 109 Cod penal (f.d. 233 vol. III).

În acest sens, instanța de apel a respins argumentul apelantului, precum că cererea părții vătămate Belova Irina, privind încetarea procesului penal față de Colioglo Vladislav în legătură cu împăcarea părților, nu a fost autenticată corespunzător și nu confirmă faptul că cererea a fost scrisă personal de partea vătămată, iar temeiurile indicate în cerere corespund voinței acesteia, menționând că cererea nominalizată a fost autenticată de notarul Hozeainov Alexandr cu activitate în or. Lodeinoe Pole, regiunea Leningrad, Federația Rusă, la locul de trai al părții vătămate Belova Irina, fiind înregistrată în registrul de evidență a actelor notariale cu nr. 2-2077, care reflectă suficient de explicit voința părții vătămate Belova Irina în privința încetării procesului penal intentat împotriva inculpatului Colioglo Vladislav. La același capitol, instanța de apel a conchis că relevant este că pe întreg parcursul judecării cauzei partea vătămată Belova Irina a fost reprezentantă de avocatul Velev V. în baza mandatelor nr.0858772 din 01.09.2015 și nr.0879447 din 30.06.2016 (f.d. 106, 190 vol. III), circumstanță care exclude ilegalitatea cererii privind încetarea procesului penal. Mai mult ca atât, anexarea acestei cereri la materialele cauzei a fost pusă în discuție în cadrul ședinței de judecată din data de 16.01.2017, unde partea acuzării nu a înaintat careva obiecții referitor la legalitatea acestei cereri (f.d. 234, verso, vol. III).

Totodată, instanța de apel a atestat că nu este întemeiat nici argumentul procurorului precum că prima instanță greșit a aplicat instituția împăcării părților pe capătul de acuzare a inculpatului Colioglo Vladislav în temeiul art. 149 Cod penal, deoarece succesorul părții vătămate decedate Chior Maria - Caraciot Ecaterina, nu are dreptul să depună astfel de cereri în numele părții vătămate Chior Maria, din considerentul că potrivit ordonanței din 24.09.2015, Caraciot Ecaterina a fost recunoscută în calitate de succesor al părții vătămate decedate Chior Maria, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile acesteia în cadrul prezentului proces penal, conform art.60 Cod de procedură penală (f.d.126, vol. I).

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a făcut referire la prevederile art. 81 alin. (4) Cod de procedură penală, ce stipulează că *„succesorul părții vătămate sau părții civile participă la procesul penal în locul părții vătămate sau părții civile”*, și a conchis că din norma enunțată se desprinde că succesorul părții vătămate este îndreptățit să exercite toate drepturile și obligațiile părții vătămate decedate, care conform art. 60 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, *„...este în drept să se împace cu bănuitul, învinuitul, inculpatul în cazurile prevăzute de lege”*.

În privința acțiunii civile intentate de avocatul Velev V. în numele părții vătămate Belova Irina, instanța de apel a stabilit că partea vătămată a depus cerere autentificată notarial, în care a indicat că Colioglo Vladislav a reparat paguba în întregime și nu are careva pretenții față de acesta, solicitând încetarea procesului penal, la cererea dată fiind anexat bonul în baza căruia a fost efectuat transferul sumei bănești, în vederea reparării prejudiciului cauzat (f.d. 231, vol. III), motiv din care instanța de apel a concluzionat că se impune încetarea procesului cu privire la acțiunea civilă, fapt ce exclude soluționarea în continuare a acțiunii civile depuse de Belova Irina.

În ceea ce privește pretenția procurorului privind încasarea de la Colioglo Vladislav în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină a sumei 11362 lei 95 bani, pentru acordarea ajutorului medical părților vătămate Chior Maria, Ciorbadji Valentina, Curdova Anastasia, instanța de apel a atestat că prima instanță justificat a reținut faptul că Compania Națională de Asigurări în Medicină nu a fost recunoscută nici în calitate de parte vătămată, și nici parte civilă. Totodată, s-a reținut că nemijlocit prin acțiunile infracționale ale inculpatului Colioglo Vladislav nu au fost cauzate prejudicii CNAM, ultima suportând cheltuieli în legătură cu relațiile de asigurare.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și solicită casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În argumentarea recursului acesta invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt. care a afectat soluția instanței;

- motivele invocate de procuror în cererea de apel sunt corecte și întemeiate;

- niciuna din părțile vătămate nu au fost citate și audiate în instanțele de judecată dacă au depus careva cereri de împăcare cu inculpatul, dacă le-au fost restituit prejudiciul material și moral și dacă au sau nu au careva pretenții față de inculpat, chiar și pentru respectarea prevederilor art. 364¹ alin.(4) Cod de procedură penală;

- prima instanță eronat a încetat procesul penal intentat în privința lui Colioglo Vladislav în baza art. 149 Cod penal, în baza cererii succesorului părții vătămate Chior M. - Caraciot E., or prevederile art. 81 Cod de procedură penală, nu reglementează dreptul succesorului părții vătămate de a se împăca cu inculpatul, mai mult conform art. 109 alin. (3) Cod penal și art. 276 alin. (6) Cod de procedură penală, pentru persoanele incapabile, împăcarea se poate face numai de reprezentanții lor legali. Persoanele cu capacitate de exercițiu limitată se pot împăca

cu încuviințarea reprezentanților lor legali. Însă împăcarea nu se poate face de către succesorul părții vătămate, care la caz reprezintă persoana decedată;

- ca să existe o parte în proces - succesorul părții vătămate, trebuie mai întâi să fie recunoscută o persoană ca fiind partea vătămată. Însă, victima Chior M, a decedat și nu a fost recunoscută ca parte vătămată. De aici rezultă că lipsește de iure partea vătămată și respectiv, succesorul părții vătămate;

- drepturile unei persoane care nu a fost recunoscută într-o anumită calitate în procesul penal (partea vătămată, parte civilă) nu pot fi asumate de o altă persoană;

- potrivit dispozitivului sentinței primei instanțe, cât și a deciziei instanței de apel, lipsește hotărârea cu privire la acțiunea civilă înaintată, conform art. 397 pct. 1) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal menționează că recurentul, drept temei pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul și motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că acesta este declarativ și nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414, 417

alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat de procuror, întemeindu-și soluția în baza probelor verificate și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, soluția instanței nefiind afectată de o eroare gravă de fapt, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, de respingere ca nefondat a apelului declarat de procuror și de menținere a sentinței primei instanțe fără modificări.

Totodată, Colegiul penal atestă că motivele invocate în recurs cu privire la dezacordul cu soluția instanței de apel de menținere a sentinței de încetare a procesului penal în legătură cu împăcarea părților în baza cererilor de împăcare depuse de părțile vătămate care nu au fost prezente în proces, precum și de partea vătămată Belova Irina pe art. 157 Cod penal, din motiv că aceasta era plecată peste hotarele țării, cererea ei nefiind autentificată corespunzător, și a succesorului părții vătămate Chior Maria – Caraciot Ecaterina pe art. 149 alin. (1) Cod penal, care nu ar fi avut dreptul de a depune o asemenea cerere, sunt similare cu criticile înaintate de procuror în apel, asupra cărora instanța de apel s-a expus detaliat și minuțios, iar argumentele instanței de apel la adoptarea soluției în cauză, expuse și în pct. 5 a prezentei decizii, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și însușite de instanța de recurs ordinar, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

La fel, ce ține de alegația recurentului, precum că: *„pentru ca să existe o parte în proces - succesorul părții vătămate, trebuie mai întâi să fie recunoscută o persoană ca fiind partea vătămată. Însă, victima Chior M, a decedat și nu a fost recunoscută ca parte vătămată. De aici rezultă că lipsește de iure partea vătămată și respectiv, succesorul părții vătămate”*, Colegiul penal conchide că este neîntemeiată și contravine materialelor cauzei, or după cum rezultă din (f.d. 122, vol. I), prin ordonanța organului de urmărire penală din 30 august 2015, victima Chior Maria a fost recunoscută în calitate de parte vătămată, iar ulterior după ce aceasta a decedat, sora acesteia – Caraciot Ecaterina, în baza cererii depuse de ea, la 24 septembrie 2015, cu respectarea rigorilor prevăzute de art. 81 Cod de procedură penală, prin ordonanța organului de urmărire a fost recunoscută în calitate de succesor a părții vătămate decedate, fiind investită cu aceleași drepturi a părții vătămate stipulate în art. 60 Cod de procedură penală, inclusiv și cu dreptul de

împăcare, reglementat în art. 60 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, or interdicție în acest sens nu este prevăzută de Codul de procedură penală.

Cu referire la critica recurentului, precum că „*potrivit dispozitivului sentinței primei instanțe, cât și a deciziei instanței de apel, lipsește hotărârea cu privire la acțiunea civilă înaintată, conform art. 397 pct. 1) Cod de procedură penală*”, Colegiul penal conchide că nu poate fi acceptat, or atât prima instanță în sentință (f.d. 250, verso, vol. III) cât și instanța de apel în decizia sa (f.d. 41, vol. IV), s-au expus în partea descriptivă în privința acțiunii civile intentate, iar omisiunea de a menționa despre acestea în dispozitivele hotărârilor nu afectează legalitatea acestora și nu lezează drepturile părților în proces, atât părții vătămate Belova Irina, cât și CNAM (care nici nu este recunoscută parte în proces).

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept esențiale invocate de recurent, ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel, este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în cadrul Procuraturii de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 16 mai 2017, în cauza penală privindu-l pe **Colioglo Vladislav Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **28 decembrie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda